

Müşerref, Pakistan Müslümanlarını Keşmir Konusunda Aldatıyor

Pakistan medyası; Devlet Başkanı General Pervez Müşerref'in üç günlük Hindistan ziyâretinden hemen sonra 26 Nisan 2005'te devlet televizyonunda yaptığı konuşmada, Keşmir konusunda Hindistan'a karşı herhangi bir "U-dönüşü" yapmadığını üstüne basa basa inkâr ettiğine genişçe yer verdi. General Müşerref'in U-dönüşlerini inkâr etmesi, Pakistan Müslümanlarını aldatmak ve onlara karşı ihânetini gizlemek amacıyla yaptığı apaçık yalan bir konuşmadır. Çünkü General'in Keşmir konusunda bir değil birçok U-dönüşleri vardır. Üstelik bu U-dönüşlerinin tamamı tek bir ortak özelliğe sahiptir ki bu, Keşmir Müslümanlarına karşı iğrenç Hindu rejimini desteklemektir!

1. General'in Birinci U-Dönüşü, Pakistan'ın Keşmir'deki Cihâda verdiği desteği kesmesiydi.

Müşerref iktidarının ilk dönemlerinde Pakistan'ın resmî tutumu, zâlîme ve haksız işgâle karşı meşru bir mücâdele olarak Keşmir'deki Cihâdı desteklemek şeklindeydi. Meselâ, 1 Ocak 2001'de BBC'ye verdiği bir demeçte Müşerref şöyle diyordu: *"...Orada özgürlük mücâdelesini devam ediyor ve yaklaşık 70.000 Keşmirli orada katledildi. Çünkü orada terörizm devleti var. Kimse özgürlük mücâdelesini terörizm olarak tanımlamasın."*

Bununla birlikte Ocak 2002'de BBC'deki demecinden sadece bir yıl sonra Müşerref, yaptığı ilk açıklamalarda Mücâhidleri terörist olarak tanımlayıp örgütlerinin yasaklanmasına çağrıda bulunarak kendisiyle çelişiyordu. Dahası 4 Haziran 2002'de aynı Müşerref Kazakistan'da, Hindistan ve İsrail ile Almatı Sözleşmesi denilen devletlerarası bir antlaşmayı imzalıyordu ki bu, Cihâdın tamamını terörizm olarak suçlama girişimiydi. Nitekim Almatı Sözleşmesi'nin 19. maddesinde şöyle geçiyordu: *"Teröristler, ayrılıkçı hareketler ve gruplar tarafından dînin amaçlarına ulaşmak üzere bir bahane olarak kullanılmasını reddediyoruz."* Dahası 13 Eylül 2002'de New York'ta verdiği bir demeçte, kerîm Keşmir mücâdelesinden ne kadar uzak olduğunu açığa çıkararak şöyle diyordu: *"Keşmirli ne yapıyorlarsa, kendileri için yapıyorlar."*

2. General'in İkinci U-Dönüşü, Keşmir'i Hindistan-Pakistan ilişkilerinin öncelikli meselesi olma konumundan çıkarmasıydı.

Pakistan'ın uzun zamandır süregelen resmî tutumu, -Keşmir meselesi çözümsüz kaldığı halde- ikincil meselelerde Hindistan'a verilen tâvizlerle reddedildi. Oysa Müşerref bu tutumu son zamanlara kadar bizzat destekledi. 9 Haziran 2004'te İslamabad'daki bir seminerde yaptığı konuşmada Müşerref: *"Keşmir, âdil ve sağlam bir anlaşma bekleyen başlıca meseledir"* derken, 22 Temmuz 2004'te şöyle diyordu: *"Keşmir, çözülmesi gereken temel ihtilaftır. Buna yönelik bir çözüm bulununcaya kadar, diğer meselelere yönelik güven artırıcı önlemlerde hiçbir ilerleme olamayacaktır."*

Ne var ki birkaç ay içerisinde Müşerref, Hindistan ile canlı ticâret ve kültürel bağlantılar dâhil olmak üzere bir sürü güven artırıcı önlemleri başlatarak yeni bir U-dönüşü yaptı. Kaldı ki bu yeni politika, 25 Nisan 2005'te Müşerref'in şu sözü ile de teyid edildi: *"Güven artırıcı önlemler ile anlaşmazlık çözümü, birlikte yürütülmek zorundadır."*

3. General'in Üçüncü U-Dönüşü, Hindu rejiminin Keşmir'e dâir hak iddiasını güçlendirmektir.

Aslî Pakistan tutumu, Hindistan'ın Keşmir'in herhangi bir parçası üzerinde hak sahibi olmadığı şeklindeydi ve bu, Müşerref'in iktidarının başlarında izlediği bir tutumdur. Meselâ, 14 Ağustos 2002'de Müşerref şöyle diyordu: *"Hindistan'ın Hindu işgâli altındaki Keşmir'de seçimlerin yapılacağını duyurmuş olması, Cammu ve Keşmir'in ğayri-meşru Hindu işgâline meşruiyet maskesi kazandırmaya yönelik yeni bir diğer çabadır."*

Bununla beraber 25 Ekim 2004'te Müşerref, buraya kadarki U-dönüşlerinden en yıkıcı olanı ifşa etti. Keşmir'in "yedi bölge" tanımına sadece Keşmir'in Pakistan elindeki kesimini dâhil etti. Bu şekilde Müşerref, Pakistan'ın zaten Keşmir'den kendisine düşen "hissesine" sahip olduğunu ve bir parçasına "otonom" statüsü şekli verildiği takdirde Keşmir'in geri kalanında Hindu işgâlinin kalabileceğini söyleyebilmenin zeminini hazırladı.

İşte bunlar tâvizler üstüne verilen tâvizler ve Müşerref'in Hindistan'a karşı yaptığı U-dönüşleri üstüne U-dönüşleridir! O, Hindistan'a karşı izlediği stratejinin aynısını Amerika'ya karşı da izlemiştir: Öteki taraf kendisine yumuşaklık gösterir ümidiyle zillet üstüne zillate koşmuştur! Fakat gerçek şu ki onlar, önlerinde zayıflık gösteren böyle bir adama karşı kesinlikle cömert ve merhametli olmayacaklardır!

Müslümanlar, ancak zâlîme karşı kuvvet ve meydan okuma ile barış olabildiğini anlamıştır ve anlayacaktır. Müslümanlar daha önceleri Hilâfet zamanında da işgâle karşılaştılar fakat hep omuz

omuza direniş gösterdiler ve işgâlcileri kovmayı, böylelikle yıllarca mücâdele gerektirse bile eninde-sonunda barışa, istikrara ve İslâm'ın hâkimiyetine kavuşmayı başardılar. Bugün Müslümanlar zayıf değildirler ve entegre bir güce sahiptirler. Sadece Hind Yarımadası'nda, yaklaşık 800 milyonluk Hindu nüfusuna kıyasla en azından yarım milyar Müslüman vardır. Peki Müslümanlar tüm Güney Asya'nın liderliğini ele geçirebilecek durumda iken, ne diye Pakistan bu Hindu zâlimler karşısında boyun bükerek? Nasıl olur da bir Butan'ın veya bir Nepal'in durumuna düşmeyi kabul eder?

Ey Pakistan'daki Müslümanlar!

Keşmir'deki İslâmî toprakların ve bizâtihi Hindistan'daki İslâmî toprakların Hindu kâfirlerden, diğer tüm İslâmî beldelerin de Kûfür egemenliğinden kurtulması, kesinlikle bu mevcut yöneticiler eliyle gerçekleşmeyecektir. Kusurlarına, ihmâllerine ve ihânetlerine bir örtü olarak kullandıkları gönüllü cemaatleri zayıf düşürerek Cihâd emrini terk eden bu yöneticiler evvelâ, hallerinden çokça memnundurlar. Çünkü önceleri Batı'daki efendileri, bu tür cemaatleri desteklemelerine izin vermişti. Oysa şimdi, bu örgütlere bile karşı çıkıp yok etmektedirler.

İslâmî beldeleri kurtarmak, gerekli ve yeterli askerî hazırlıklarını tamamladıktan sonra bir devleti işidir. Fakat işgâl edilmiş beldelerde, saldırıyı def etmek üzere Cihâd hükümlerine göre hareket etmek farzdır. Yine işgâl edilmiş beldeler dışında, Müslümanların ordularını bu beldeleri kurtarmak üzere harekete geçirmeye çalışmak da farzdır ki sınırlı sonuçları bulunan dâhili mücâdele tek başına bî-çâre kalmadır. Nitekim Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz

yettiği kadar kuvvet ve bağlanıp beslenen savaş atları hazırlayın ki böylece Allah'ın düşmanlarını ve kendi düşmanlarınızı korkutursunuz. ^[el-Enfâl 60]

Ey Pakistan'daki Müslümanlar!

Müslümanların başındaki bu mevcut yöneticiler; Müslümanları kurtarma irâdesinden, kararlılığından ve samimiyetinden mahrumdurlar! Dolayısıyla **Hizb-ut Tahrir** sizi, **Râşidî Hilâfet**'i yeniden kurarak tüm beldelerinizi birleştirmeye çağırmaktadır ki düşmanlarınız sizin muazzam ordularınıza karşı durmaya zinhar cesâret edemesin ve ister Keşmir'de isterse bir başka yerde olsun işgâl edilmiş beldelerinizin tamamı onların zâlim yönetimlerinden topyekûn kurtulabilsin. Öyleyse **Hilâfet Devleti**'ni bir an önce kurun ki, henüz Müslümanların toprakları üzerinde kâfirlere daha fazla otorite teslim etmeden önce, Müşerref gibi hâin yöneticilerin ellerini kirabilesiniz. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Ey îmân edenler! Eğer siz Allah'a (O'nun Dînine)

yardım eder, zafere ulaştırırsanız, Allah da size yardım eder, zafer verir ve ayaklarınızı (Dîni üzere) sâbit kılar. ^[Muhammed 7]

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilâyeti

H. 23 Rabî-ul Evvel 1426
M. 02 Mayıs 2005

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org | www.khilafah.com.pk